

Henning Grove (KF):

Det Konservative Folkeparti vil gerne være med til at styrke Folketinget over for regeringen og embedsmændene, og hvem der ellers måtte være brug for at styrke det over for. Det har vi tilkendegivet i det skriftlige oplæg, vi har givet i forbindelse med Olsenplanen.

Jeg mener egentlig også, at det indgik meget i de samtaler, som vi fra Præsidiets side havde med den nye direktør, at vi lagde vægt på at få en direktør, der kunne være med til at styrke Folketinget.

Det andet punkt for Det Konservative Folkeparti er, at vi synes, at Folketinget hører til på Christiansborg, og til trods for de vanskeligheder, Præsidiets har haft i forhandlingerne med statsministeren om at få statsministeren til at flytte, er jeg sikker på, at hvis vi tog en tænkepause og samtlige partier her i salen – som jo er interesserede i at styrke Folketinget – i fællesskab sagde til statsministeren, at vi ønskede, at Folketinget skulle være på Christiansborg, ville statsministeren have meget svært ved at sige nej, især hvis Socialdemokratiet og de, der tilhører Socialdemokratiet, bl.a. formanden, gik ind for det.

Nu springer man over, hvor gærdet er lavest. Man siger ja til at flytte – ikke bare lige over på den anden side i Den Røde Bygning, men til den fjerneste ende i Landbrugsministeriet. Hvad resulterer det i? Det resulterer naturligvis i, at vi deler Folketinget, og at den nødplan – som man kalder det – ifølge Olsenplanen skal vare 3-4 år, hvorefter vi skal bruge over 1 mia. kr. på at forbedre og flytte Rigsarkivet.

Hvem tror på det? Jeg gør i hvert fald ikke. Hvor skal vi få den milliard fra? Nej, nu laver vi en deling af Folketinget, der kommer til at være mindst 10-15 år. Det er ikke nogen god løsning. Jeg synes, at det er dér, betænkelighederne er. Og hvorfor gør man det? Fordi en plan skal fare igennem i løbet af nogle få dage.

Hvorfor haster det så stærkt? Jeg har siddet i Folketinget i snart 20 år, og vi har lidt efter lidt forbedret forholdene. Jeg vil gerne være med til at styrke Folketinget, men jeg kan godt vente 3, 4, 5, 6, 7 måneder på at tilrettelægge en plan på en fornuftig måde. Hvorfor skal det hastes igennem?

Dertil kommer, at vi altid har haft tradition for ikke at drive politik på det område. Vi har haft tradition for, at partierne i fællesskab vedtager, hvad vi gavner Folketinget med. Nu skal det her jages igennem i Udvalget for Forret-

ningsordenen med 1 stemme, og det bliver i den størrelsesorden her i salen også. Er det til gavn for nogen?

Det, jeg egentlig beklager mest, er, at der efter min opfattelse nu bliver ført politik ind i det gode samarbejde, som vi i masser af år har haft her i Folketinget: Uanset om Folketingets formand kom fra de borgerlige partier eller fra Socialdemokratiet, har Folketingets formand for enhver pris søgt at samle Folketinget og være formand for hele Folketinget og ikke for en lille fraktion eller et lille flertal i Folketinget.

Det beklager jeg meget, og det er derfor, jeg endnu en gang appellerer til alle partier her: Lad os nu lige tage det lidt med ro. Vi tager på sommerferie nu, og der er tid til at undersøge tingene, der er tid til endnu en gang at forsøge, om ikke vi kan bruge Christiansborg til Folketinget, finde en fornuftig lokaleløsning til os alle sammen her og i fællesskab vedtage en god styrkelse af Folketinget, som vi alle gerne vil være med til.

Jeg beklager meget, hvis denne sag skal ende i, at Folketingets ledelse nu i højere grad også bliver en politisk ledelse, i stedet for at vi er en, skal vi sige daglig administration, der prøver at tilgodese samtlige folketingsmedlemmer. Det er min bekymring.

Selv om man tvinger det her igennem, skal det ikke opfattes som nogen som helst trussel. Selvfølgelig vil vi også fra Det Konservative Folkeparti prøve at få tingene til at fungere og prøve at leve op til at reparere på det, så der igen bliver en upolitisk ledelse i Præsidiets. Selvfølgelig vil vi leve op til det; jeg synes blot ikke, det er den rigtige begyndelse, vi gør her.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Så vidt jeg husker, var selve den plan, Folketingets formand havde for Folketingets videre virksomhed, tilgængelig engang i januar måned.

Vi har haft mange måneder til at behandle den; vi har taget os god tid i grupperne, og grupperne har svaret. Og af det, grupperne har svaret, kan man uddrage, at der faktisk er ganske stor opbakning til meget af det, som er den centrale baggrund for det beslutningsforslag, vi behandler, nemlig spørgsmålet om lokaleforholdene.

Der er stor enighed på de områder, ikke fuldstændig enighed, men et stort, bredt flertal, så bredt, at jeg faktisk i mit tidligere indlæg i det store og hele kunne sige det samme som det, der